

מ"ת 56643/02/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד עותמאן, מוחמד חג' עוסמן

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

מ"ת 56643-02-14

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

המשיבים

1. מוחמד עותמאן

2. מוחמד חג' עוסמן

החלטה

בקשה למעצר עד תום ההליכים.

1. העבירות המיוחסות למשיבים הן סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין; היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק; איומים לפי סעיף 192 לחוק; עבירות נשק לפי סעיף - נשיאת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק; ירי מנשק חם באזור מגורים לפי סעיף 340א לחוק.

על-פי כתב האישום ביום 18.2.2014 בשעה 23:00 התקשר המשיב 1 אל נשאת עותמאן והפציר בו לבוא לפגישה, נשאת הגיע עם רכב של אחר ופגש בשני המשיבים בתוככי הכפר אבו-גוש. השלושה נסעו ברכב, כאשר נשאת הוא הנהג, משיב 1 יושב לצידו ומשיב 2 יושב מאחור כשהוא נושא אקדח. בשעת חצות לערך הגיע הרכב לאזור מאפיית חובוז בדרך השלום באבו-גוש, משיב 2 פתח את החלון האחורי של הרכב וירה שמונה יריות לכיוון שלטי המאפייה וזאת בכוונה להפחיד את בעליה. השלט ניזוק. משיב 2 הורה לנשאת להמשיך לנסוע, נשאת נסע במהירות לכיוון ביתו, השלושה ירדו מן הרכב והחל ביניהם דין ודברים ואז נכנס משיב 2 למושב הנהג ברכב, משיב 1 ישב לצידו, נשאת במושב האחורי והתחילו בנסיעה לכיוון כיכר טלז סטון. עקב דיווח למשטרה ניידת עם אורות מהבהבים וסירנה רדפה אחרי הרכב ובו המשיבים וקראה להם לעצור, אך משיב 2 הגביר את המהירות וברח, כשהוא נוהג בנהיגה פראית ברחובות הצרים של אבו-גוש. ניידת משטרה אחרת חסמה את הדרך והפעילה אורות מהבהבים, כאשר אחד השוטרים עומד לידיה ומאותת באורות עם פנס לרכב לעצור. המשיב 2 לא שעה לאזהרות, המשיך בנסיעה, פגע ברגלו של השוטר שנאלץ לקפוץ הצידה, חלף על-פני הניידת החוסמת כשהוא עולה על המדרכה והחל לנסוע לכיוון כביש מס' 1. המרדף נמשך ובו נטלה חלק ניידת שלישית. בשלב מסוים התנגש הרכב ובו המשיבים באחת הניידות. המשיב 2 איבד שליטה ברכב

עמוד 1

ונעצר. משיב 1 פתח את הדלת, נמלט ונעצר כ-50 מטר לפני ביתו בתוך הכפר. המרדף נמשך כשמונה דקות לאורך שמונה ק"מ. במהלך המרדף נעלם האקדח.

ראיות לכאורה

2. אין מחלוקת כי המשיבים נכחו באירוע על שני חלקיו, אין מחלוקת כי המשיב 2 ירה, אין מחלוקת כי התנהל מרדף וכי שני המשיבים היו בתוך הרכב.

משיב 1 טוען שלא ידע על קיומו של אקדח ולא ידע על כוונת המשיב 2 לירות. כמו כן טוען, כי אף שהיה ברכב הוא לא נהג, הוא לא יזם הבריחה ולמעשה היה פאסיבי, וניתן להבין ללב שהיה בהלם או באלם. לעמדת ב"כ משיב 1 בריחתו הייתה מפחד והוא נטל חלק לא פעיל בכל האירועים. מדובר בראיות נסיבתיות להן יש הסבר ועל-כן מדובר בהתנהגות פזיזה, בלתי אחראית של משיב 1, אך אין לומר כי התנהגותו מסוכנת. שוב ושוב הדגיש שהוא לא יצר את הסיכונים ורק נוכחותו הופכת אותו לשותף לעבירה לכאורה.

משיב 2 אינו חולק על קיום ראיות לכאורה, אך הדגיש כי הירי לא כוון לאדם, למעשה רצה לעשות רושם על סביבתו. גם המרדף היה חלק מהתנהגות מטופשת, אך אין בה די מסוכנות המצדיקה מעצר עד תום ההליכים.

3. מסקנתי הינה כי קיימות ראיות לכאורה גם לגבי משיב 1. **ראשית**, הוא נכח באירועים מתחילתם ועד סופם, ישב הן בזמן הירי והן בזמן המרדף ליד הנהג, נמלט מהרכב לאחר ההתנגשות עם הניידת, אין ראייה כי ניסה להניא את המשיב 2 מהירי או מהמרדף, הוא שהה עם המשיב 2 לפני תחילת האירוע והוא זימן את נשאת לבוא עם רכב. למרות שנחקר מספר פעמים במשטרה לא היסס להפריח שקרים. עם זאת, לא ניתן לומר בשלב זה בוודאות כי הוא יזם הירי או ההימלטות עם הרכב.

עילת מעצר

4. עילת המעצר הינה כפולה: **אחת**, עילת מעצר סטטוטורית עקב שימוש בנשק, הדבר מקבל משנה תוקף שכן השימוש באקדח נעשה ברחוב ראשי של הכפר, ליד בתי עסק ומגורים, באישון לילה, בירי שכוון לעבר שלט של עסק. בעניין זה נציין כי המשיב 1 לא עזב המקום לאחר הירי אלא המשיך וישב ליד הנהג, הפעם המשיב 2, בעת הנסיעה המהירה. **שנייה**, התנהגות מסוכנת - נסיעה ברכב ברחובות צרים של הכפר, תוך התעלמות מכריזות המשטרה, התעלמות ממחסום משטרה ולאחר מכן ניסיון לבריחה רגלית של משיב 1.

ההלכה הינה כי סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה מהווה התנהגות מסוכנת, היוצרת מטיבה ומטבעה עילת מעצר. כפי שנאמר במ"ת 12522-11-13 (י-ם), על-ידי עמיתי כב' השופט סובל (וכן בפסיקה נוספת), כי מי שאינו נרתע ממחסום משטרה או מניידת הרודפת, ספק אם יירתע מדברים אחרים ולא ניתן לתת בו אמון.

לאור דברים אלה קיימת עילת מעצר כלפי שני המשיבים.

חלופת מעצר

5. **המשיב 1** הינו בחור צעיר בן 20, ללא עבר פלילי. מדובר אומנם בעבירות חמורות, אולם בשלב זה לא ניתן לומר בבטחה כי הוא היוזם או הדומיננטי בביצוען. לפיכך, יש לבחון חלופת מעצר.

שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר מעצר בעניינו, שיוגש לבית המשפט לא יאוחר מיום 23.3.2014. נקבע לדין משלים בעניינו של משיב 1 ליום 25.3.2014 בשעה 9:00. עד להחלטה אחרת ישהה המשיב 1 במעצר. משיב 1 יוזמן באמצעות שב"ס.

המשיב 2, יליד 1990, החזיק באקדח ועשה בו שימוש, אחר-כך נהג ברכב הנמלט. התנהגותו בשני חלקי האירוע הייתה כה מסוכנת עד שאינה מצדיקה חלופת מעצר. מה עוד, שבעברו הורשע מספר פעמים בעבירות של הפרעה לשוטרים ותגרה במקום ציבורי. אדם שביצע עבירות כה משמעותיות ויוצרות סיכונים חמורים, אינו ראוי לאמון ועל-כן ישהה במעצר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ג' באדר ב' התשע"ד, 05 במרץ 2014, במעמד הצדדים.

יעקב צבן, שופט